

Tidens frågor.

Uttalanden af sakkunnige i olika ämnen.

För och mot kvinnornas politiska rösträtt.

Inbjudning till diskussion.

Redaktionen af N. D. A. tillåter sig inbjuda de för kvinnornas rösträttsfråga intresserade att på vår tidnings afdelning Tidens frågor diskutera nedanstående teser, som synas oss sammanfatta några af de betydligare grunderna för och mot kvinnornas politiska rösträtt. För vår del finna vi, att huru tungt vägande skälen för måste erkännas vara, synas dock *mot skälen* väga ändå tyngre.

Intet inlägg upptages till offentliggörande, som ej innehåller uppgift om författarnamn och innebär en saklig behandling af ämnet, med vederbörligt beaktande af de uppställda teserna. Alla ärliga meningar respekteras och tillförsäkras plats i diskussionen. Fraseologiska utsväfningar torde i möjligaste mätto undvikas eller åtminstone begränsas. I särskild förbindelse stannar redaktionen till de insändarinnor och insändare, som behaga *bifoga sina fotografier* (vilka efter reproduktion blifva återsända af redaktionen). Erfarenheten har nämligen visat, att artiklar försedda med porträtt, blifva särskildt observerade.

Teser om kvinnornas rösträtt.

I. För.

1. Etiskt och logiskt måste krafvet på kvinnornas rösträtt anses så tillvida grundadt, som en människosjälts värde kan vara lika stort, vare sig det kroppsliga höljet är manligt eller kvinnligt.

2. En praktisk motivering af rösträttskrafvet medföres onekligen genom kvinnornas stigande deltagande i yrken och yrkesorganisationer. De organiserade kvinnliga yrkesidkarna kunna säga sig behöfva rösträtten för att ej orätvist försättas i svagare ställning än de organiserade manliga yrkesutöfvarna.

3. Kvinnornas naturliga ömhet för de svaga och lidande borde kunna väntas bära goda frukter i den sociala och rättsliga lagstiftningen.

II. Mot.

4. Men hur stor än betydelsen af kvinnornas deltagande i politiska omröstningar kan vara, blifver den dock af ringa värde i jämförelse med kvinnornas oomtvistligen högsta uppgift för folket, som är att föda barn och sträfva för lyfta nästa generation till högsta möjliga fysiska, andliga och sedliga höjd.

5. Själva röstandet hindrar gifvetvis ej kvinnorna från att fullfölja denna uppgift. Men däremot är det att antaga, att i det yttre, praktiska lifvet verksamma kvinnliga yrkesidkare komma att mer än hemlifvets kvinnor deltaga i politik. Och dessa intressera sig helt naturligt mera för den politik, som angår deras yrke, än för den, som rör moderskap och hustruuppgifter. Manliga och kvinnliga läkare, manliga och kvinnliga bokförfare o. s. v. ha dock i grunden flera ekonomiska och följaktligen politiska intressen gemensamma än en kvinnlig yrkesidkare har med en hemkvinna, som blott är hustru och moder. Men hustru-moderns uppgift är — som sagt — den för nationen ojämförligt betydelsefullare. Denna riskerar följaktligen att blifva af politiken satt i andra rummet; kvinnopolitiken komme sålunda att skjutas åt sidan och därmed i viss mån motverka kvinnlighetens stora försuppgift. Skadan blefvo stor för nationen.

6. På grund af den kvinnliga psykes säregna beskaffenhet är det att förutse, att kvinnorna skola förstärka särskildt de politiska grupper, som kräfva sträng underkastelse och lydnad under dogmer och ledare — följaktligen i alla ränder förstärka socialdemokratien, i katolska länder klerikalismen.

Det är gifvetvis i denna punkt icke fråga om de i andligt hänseende högt stående kvinnorna, utan om det stora flertalet.

7. Kvinnornas impulsivitet och benägenhet att följa med strömmen — lägg märke till deras slafviska lydnad under klädedräktsmoderna! — medför faran, att de under inflytande af en tillfällig stark tidsriktning kunna kasta en öfverväldigande röststyrka åt en sida, hvarigenom statslifvets jämnvikt och dess lugna utveckling äfventyras.

8. Flertalet kvinnor kommer ständigt att sätta sina känslor af personlig tillgifvenhet öfver hänsyn till den operonliga staten och den abstrakta tanken på det allmänna

bästa. Gällde det t. ex. valet mellan ett krig, som skulle sätta deras käras lif i fara, och en fred, som skulle innebära en förödmjukelse för nationen och måhända rent af göra dess fria tillvaro illusorisk, så är det anledning frukta, att flertalet röstberättigade kvinnor skulle rösta för freden.

9. Är manne icke bl. a. denna sista risk en af anledningarna till, att de ledande kulturnationerna icke vågat bevilja kvinnorna rösträtt?

10. "På kvinnorösträtten" — skriver en kvinnlig tysk författare — "reflektera blott sådana folk, som sakna nationell frihet, såsom t. ex. Finland, eller sådana, hvilka tills vidare synas tryggade mot invasionsfara, såsom Amerika och hittills England. Ledande kulturländer, som kunna riskera fiendens invasion, såsom t. ex. Tyskland och Frankrike, kunna icke och våga icke göra sig till försöksansteller för det opröfvade."

11. Är då Sverige mindre utsatt för fara än de stora kontinentala kulturländerna? Eller älska vi svenska män och kvinnor vårt land mindre än dessa länders folk göra?